

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаїі 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LVII МІСЯЧНИК № 8
Серпень, (August) 1936

ЗМІСТ:

Наша Відзначальність (Прод.)	115
Льояльність і Вірність	116
Пояснення	117
Льояльний	117
Обмань	118
Кормлення Його Людей	120
Вірність	121
Провідник і Осторога	121
День Господень (Часть 1.)	125
Утішення	126
Часи	126

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
- Іса. 43: 12

© WTB&EIS

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street Brooklyn, N. Y., U. S. A.

ОФІСНИЙ

J. E. Whelan, President W. E. Van Amburgh, Secretary

"Мир твої вичити не сам Господь, і великий мир і спокій буде краєм синями твоїми"—Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЩОБА з'явився правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Бо перетворив небо й землю й дав життя для усіх творінь. Адам був початком Його творіння й активним служом в творенні всіх річей; що той Адам тепер Господь Ісус Христос і сини, одитий в немому слову на небі й на землі, тримає в умісненні виконання Чинівником замірів Бога Царя.

ЩО БОГ хотів зробити для чоловіка, створивши совершенного чоловіка, для якого й поставив його на ній; що чоловік добродійно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що подля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО БОГ хотів зробити чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб забути всі гріхи і стати для всього роду людського; що Бог воскрес Ісуса до божественної природи й внісши Його перед усіма творіннями й надав усі імена і одити його у всяку силу і власть.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ СВЯТИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її й правдивим царем світа; що помазані й обрані послідовники Ісуса Христа—се діти Сиону, члени Бгової організації і Божі свідки, котрих вадача й призначєє і свідкувати про найважливіші Бгові, голосити про Його заміри врятування людства, ари які навчає Біблія, й нести слово царства всім, що дотикає спасення.

ЩО СВІТ створився й Бгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі царства, котрий склав Сатану з неба й почав устанавити Божу царство на землі.

ЩО СВІТ і божественності для народів землі можуть прийти лише через царство Бгови під владою Христа, котре то царство вже тепер почалося; що незавоюго Господь знизить всяку людську організацію і установити справедливість на землі, і що в усіх вірствіх свої, що будуть послужити справедливим законам, будуть призначені й будуть жити вічно на землі.

"РЕВІСНІСТЬ БОГО ДОМУ" ПЕРІОД СВИДОЦТВА

Десяти-днєвий період, від 6. до 14. вересня, є так названий й зазначає адуть пору спеціальної зведеної активності видимої організації Бгови на землі. Не відказуючись й нестримуючи ревніста, всі обрані в домі Господнім, чияз помазаного остання котрі англодотикає в середній домі Божого чи Вонадаби що англодотикає поза змером того дому, всі возьмуть участь в привізіях цього періоду свідництва. Інструкції організації є такі: На контр-ревіснїю 33., книжка "Вогантво" разом із трьома книжечками (одна із них триєднороз-опрацєна книжечка) будуть офірально публіковані. Вони будуть ставитись працювати як найбільшми до вірств і в усіх розумієнних виступах. Погода буде дуже відповідна для такої вереторії в ту пору. Ревніста котра відзначає себе в домі Бгови вважає, що кожний повинен зараз встановити свій час вказати в сім періоді свідництва. Если ви не працюєте від дому вказані в Бгові, то просимо прислати ваш рапорт члени до вказаного бюро в Брукліні.

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Бгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помоци свідків Бгови. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старється в иншу літературу яко помічу в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для инших знарядів публічного навчєння в Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він відкидає всякий й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він відкидає й "світське" стоїть по стороні царства Бога Бгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної мірки, а радше зволючує до воажного й критичного розслідування свого змісту в світлі са. Письма. Він не мішається в жадні суперечності, ані Його сторінки не створені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державках вноситься \$1.00, в Канаді й в инших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державках треба вислати через поштової переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тій краї. В инших краях можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштової переказ.

Заграниці Бюра

British . . . . . 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian . . . . . 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian . . . . . 7 Boreford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African . . . . . Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, в шире бажають Бога читати, вислаємо даром, если о се попросати. Ми радєсно бажаємо помочи таким потребуючим, але після поштової рекуди, вони мусять прислати письмєну аналкацію кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату чи до вою чи відношену ми не вислаємо, хіба що о се попроситься. Змінєння адреси для тих, що поміждотикає, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення в журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

(Продовження із сторони 128)

носятся до певного часу по 1918 р., коли активність Божих людей відноситься, та не перед тим днем, а в протязі "того дня". Ті одиниці, про котрих апостол говорить, що вони кажуть "упокій і безпечність", будуть напевно гірко плакати. (Іса. 33: 7) Вони є точно в противенстві до ніг Його, котрі то ноги проповідують добру новину і мир і спасення, і котрі підносять свій голос у пісні. (Іса. 52: 7, 8) Ані ці слова не відносяться до загалу людей, але мусять відноситися до провідників і творителів людських думок і пропагандистів, котрих инші слухають і звертають увагу, і за котрими вони йдуть і попирають; отже сей текст мусять відноситися до духовенства і передовців їх отар.

(Продовження в наступних числах)

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. LVII

Серпень, 1936

№ 8

НАША ВІДВІЧАЛЬНІСТЬ

[Переклад з англ. "Вартової Башти" з 15, лютого, 1936]

"Від усього бо, кому дано багато, багато вимагати мється від него; а кому прибавлено багато, більше спитатись від него." — Луки 12: 18.

[Продовження]

ГОСПОДЬ Ісус говорить про вірного слугу класу як "свої вівці". Йонадаб здається більше представляє класу про котру Ісус говорить як "інші вівці", кажучи: "Я пастир добрий, і знаю моїх, і знають мене мої. Яко ж знає мене Отець, так і я знаю Отця, і душу мою кладу за вівці. І інші вівці маю, що не з цієї конари; і тих я мушу привести, і голос мій почують. І буде одно стадо і один пастир." (Йоана 10: 14-16) Ті "інші вівці" згадані тут ясно представляють людей доброї волі, котрі появилися по приході Господа до храму і зібрання громади храму. У Божім властивім часі ся останна згадана класа станеться частию Божої організації; а що Ісус є добрим пастиром і головним слугою Бога Єгови, то всі ці вівці стануть частию одного стада під Господом Ісусом як Царем.

"Ся сама громада доброї волі людей є також показана у "великій громаді", котра є описана в Одкриттю 7: 9. Ті представлені через Йонадаба, "велика громада", і "інші вівці", — се різні титули, що відносяться до одної і тої самої класи, всі котрі, если будуть вірні, будуть жити на землі вічно. Цілій організації Бога Єгови тепер гірко противляться і переслідують лихі люди під керівництвом Диявола, і всі, що втікають до Бога і Христа і стаються членами Господньої організації є зненавиджені Дияволом. Ті люди світа, що служать самолюбним інтересам і йдуть за лукавим не люблять ні помазані громади ані "великої громади". Для всіх тих, що показали свій замір служити Єгови, і котрі вповають на Господа Ісуса, Бог тепер говорить і каже: "Збирайтеся разом, ти народи небажаний." (Соф. 2: 1, англ. перек.) Тепер виконується робота розділення, і Господь Ісус в храмі виконує се розділення. Давання свідочтва людям є частию тієї роботи розділення, і сі свідки мусять давати осторогу про день гніву Божого проти лукавого і його організації. Отже Єгова через свого пророка дальше каже: "Докіль не настигло ще те, призначено, час бо пролітає, мов полова — докіль іще не прийшов на вас палаючий гнів Господень, не наснів на вас день досади Господньої. Шукайте Господа; всі ви покірні в землі,

що повнете закони його; шукайте справедливості, шукайте смирності; може хоч ви оділієте в день гніву Господнього." — Соф. 2: 2, 3.

"Се безперечно доказує, що між часом початку суду в храмі а часом повного вираження Божого гніва, мусять дати широко свідочтво, і привилей і нагода виконувати сю роботу є повірена "вірному і розумному слугі" класі, і всі що будуть мудрі і розумні будуть мати часть в сій роботі свідочтва. Се є часть справ царства, і ся задача є положена на свідках, щоби вони уважно берегли сих справ царства. Робота свідочтва мусять закінчитися перед битвою великого дня Бога всемогучого. Господь вимагає від "вірного і розумного слуги" класи, щоби кожний один покінчив свою роботу як добрий воїн Ісуса Христа, доказав непохитну любов і посвячення до Єгови, і затримав свою невинність через одважне проголошення правди о Божій потузі. (Йоана 4: 17, 18) Він робить се так виразно і так недвозначно, що не може бути сумніву про се, і він велів записати, що хто занедбає або відкажеться бути послухним його приказу, той не буде жити, але буде знищений. — Діян. 3: 23.

"Під провідництвом Ісуса Христа вірні члени його тіла, названі "невістою", проголошують вість царства. До всіх людей доброї волі "Дух і невіста глаголють: Прийди! І хто чує, [себто "інші вівці", Йонадаби або "велика громада"], нехай каже, Прийди! і нехай всі інші, що прагнуть правди і справедливості, і котрі є доброї волі стануть по стороні Господа і стануться Йонадабами, і най кажуть, "Прийди" І всі разом даватє свідочтво про царство і скажигь людям, що хто хоче, той може стати по стороні Господа і прийати дар життя вічного. -- Одкр. 22: 17.

ВІДВІЧАЛЬНІСТЬ

"Отже кожний в Господній організації є відвічальний перед Богом о скільки він має знання про царство, або котре то знання через уживання розуму він міг набути. Задля цієї причини Господь каже до всіх, що стали по стороні Бога і Христа. "Шукайте справедливості, шукайте

смирності; може хоч ви оцілієте в день гніву Господнього. Є лише один спосіб шукати справедливості, а се пильно шукати пізнати і чинити Божу назначену ціль. Він є справедливий і святий: "Закон Господній звершений, душу оживляє; свідцтво Господнє вірне простоту навчає. Велиння Господні праві, звеселяються; заповідь Господня присвітла очі просвіщає." — Пс. 19: 7, 8.

²³ Під провідництвом звершеного закону Божого посвячені не можуть зблудити. Та щоб бути під властивим керівництвом чоловік мусить мати чисте серце; т. є, його серце мусить бути праве, вільне від самолюбства, і його мотива бажання мусить бути служити Богу і його цареві, бо се є правий напрям. Через се Господь каже до таких: "Бережи твоє серце, мій сину, над усе, що бережеться, бо з нього виходить усе, чим живимо." (Прип. 4: 23) Не лише мотива мусить бути властива коли хтось починає служити Господеві, але він мусить мати завжди чисту мотиву і любов до Бога. Если ж чиясь мотива служити Господу є самолюбна, то він напевно упаде і цілковито попаде. Коли Егуй сказав до Йонадаба: "Чи твоє серце так до мене прихильне, як мое серце до твого серця?" — то під сим він ясно розумів, що лише ті, що мають чисте серце, можуть остатися в Божій організації.

²⁴ "Шукати смирності" значить, що треба бути покірним, т. є, хотіти і бажати пізнати що знаходиться в Слові Божім. Декотрі, що вважають себе за "вірного слугу" клясу не думають, що се конечним дальше студіювати Слово Боже, і пояснення Його правди яка приходить через видавництво *Вартової Башти*. Хто взяв такий напрям, то напевно упаде хіба що він скоро навернеться від сього мильного шляху. Лише ті, що пильно студіюють Слово Боже, є безпечні від нападу

Диявола, чи то та особа є з помазанників або "з великої громади". Властивий напрям великої громади до Бога і Христа є показаний в сих словах: "Тим то вони перед престолом Бога, і служать Йому день і ніч в храмі Його; і сидячий на престолі оселиться в них." (Одкр. 7: 15) Се, що вони перед престолом Божим, показує, що вони мають Його ласку, а що вони служать Йому день і ніч, показує, що вони служать Йому всякого часу а Дияволу ніколи.

²⁵ Много було дано помазанникам "маленького стада" як і "великій громаді", або "іншим вівцям". Богато більше було повірено маленькому стаді, помазанникам, і богато більше вимагається від них через Господа. Як маленьке стадо помазанників, так і велика громада мусять тепер пильно студіювати Слово Боже і нести свідцтво о правді іншим оскільки вони мають нагоду. Свідки Єгови, маленьке стадо, і Йонадаби або "велика громада" мусять іти разом і робити згідно разом. Се є задача помазанника дати поміч і потіху і заохочення для кляси Йонадаба. Отже всі сі мають бути вірні і правдиві Господу. Зібрані проти них є Диявол і всі його представителі. Отже більша потреба для всіх таких, що стали по стороні Господа і Його організації стояти сильно разом, жити в мирі, і працювати згідно, і повідомляти інших, що Єгова — Бог, Христос — Цар, і що царство прийшло.

²⁶ Нехай ніхто і на хвилину не подумає, що він може позбутися своєї відповідальності до Бога лише сим, що він став по стороні Єгови і його царства. Сей перший крок він мусить взяти добровільно. Увійшовши в угоду чинити волю Божу, ту угоду мусять дотримати і виконати всі, т. є, всі члени царського дому і ті з великої громади. Всі ті, що отримають Боже признание і дар вічного життя, мусять бути лояльні і вірні. Чи є яка різниця між лояльністю а вірністю?

ЛЪОЯЛЬНІСТЬ І ВІРНІСТЬ

[Переклад з англ. "Вартової Башти" з 1. марця, 1936]

"Храни, мій сину, що твій батько заповідає, а материнної науки не цурайся; на серці їх собі по всі часи навчай, повісь собі їх на шию. Бо заповідь — се твій світільник, навчас — се світло, дорога ж до життя — докір і наука." — Прип. 6: 20, 21 23.

ЄГОВА вимагає абсолютної лояльності і вірності від кожного, котрого Він зробить членом своєї царської організації. Те саме правило відноситься до всіх тих, що отримають вічне життя. Єгова є Отцем або Життя-дателем, і ніхто не отримає вічного життя, хіба від Нього. Він роздає сей великий дар життя через Ісуса Христа, свого виконавчого чиновника. (Рим. 6: 23) Матерю членів царського дому є організації Бога Єгови, символічно представлена через жінку, інакше названу Сионом. Всі, що на-

родились від неї, отримають життя від Бога і є навчені Ним. (Ісаї 54: 13) Вкоротці, значіння Приповістей 6: 20 є таке: Що сини Божі мусять сповняти Його заповіді і бути під провідництвом закону Його організації, бо "заповідь — твій світільник навчене — се світло, дорога ж до життя — се докір і наука".

² Хотий українське слово *лояльність* не знаходить ся у св. Письмі, то однак многі слова в Біблії мають точно те саме значіння що лояльність. Писання ясно учать, що кождий чоловік, що

отримає вічне життя, мусить доказати лояльність і вірність. Між лояльністю а вірністю є різниця. Технічно хтось може бути лояльним а невірним. Ніхто не буде вибраний на члена царського дому хіба що він докаже свою лояльність і вірність. Про Ісуса Христа є написано, що Він все був "Вірний і Правдивий", лояльний і вірний. Він є Царь над царями і Пан над панами, і ті що з Ним, покликані, вибрані й вірні. (Одкр. 19: 11; 17: 14) Ось так можна бачити, що кожний член тіла Христового мусить бити образом Голови Ісуса Христа. — Рим. 8: 29.

ПОЯСНЕННЯ

¹ Властиве пояснення слів лояльність і вірність знаходяться у св. Письмі. Слово лояльність походить від англійського слова закон (ло). Закон значить, право ділання або поведення приписане і з'обовязане через найвищу володіючу владу, приказуючи що є добре, і призначає кару за переступлення сього назначеного правила або закона. Законне значить те, що є дозволено робити згідно із законом. Лояльність значить те, що є зроблено точно в гармонії з законом; те, що зроблено згідно із законом Божим. Лояльний є той, що поступає після Божого закона. Отже бути лояльним до Бога значить, уважно і точно бути послухним до Його закона. Його воля — се Його закон, чи вона виражена чи не виражена, і ту волю Він виразив у своїм Слові для направи і керівництва чоловіка, хто бажає бути правим. "Слово твоє світильник перед ногами моїми, і світло на стежці мойй." (Пс. 119: 105) Іншого правого провідаря нема.

² Вірність значить більше чим лише слухати букви закона. Вірний — се той що чесний, довіря-гідний, утверджений, сталий, сильний, безпечний і певний. Вірний значить довірений в сім, що він тримається правоти після керівництва Господа. Се значить бути чуйним і зважним у виконанню задачі або у сповненню відвічальности. Бути вірним значить бути чесним, сталим і незмінним. Се значить позістати ненарушеним. Щоби бути невинним взглядом Бога, то треба бути вірним. Се значить, що він мусить бути правдивий і сталий у своїм підданстві й посвяті Богу, тому що Він з'обовязався чинити волю Божу урочистою угодою. Се значить, що той чоловік у угоді з Богом мусить бути сильним у пильнованню й виконанню служби повіреної йому. Се значить бути правдивим, мати довіря, на котре можна цілковито сполягати. Лише праведні, що затримують і схоронять їх невинність до Бога, увійдуть у царський дім. "Відчинняй ворота, нехай увійде народ праведний, що любить правду." (Іса. 26: 2) Застановляючися над слідуючими текстами, можна бачити різницю між лояльністю а вірністю, і також що Бог вимагає від своїх синів бути лояльними і вірними.

ЛОЯЛЬНИЙ

³ Закон Єгови, т. є, право ділання або поступовання приписане Ним для чоловіка є совершенне, і той хто ходить справедливо й широко у законі Божім, той йде правою дорогою, і если він буде перебувати в ній, він отримає ласку від Бога. (Пс. 19: 7-9) Про Ісуса були написані отсі слова: "Чинити волю твою, мій Боже, моя радість: і закон твій в глибині серця мого." (Пс. 40: 8) Се значить, що Ісус всякого часу є цілковито посвячений Богу Єгови правам, приписаним на праведність, що Він всякого часу був законним в Його серці, і що всякого часу Він радувався чинити волю Божу. Подібне право можна пристосувати до всіх людей благословенних Богом, яко ж написано: "Блаженний чоловік, що не ходить на раду безбожних і не ступає слідом за грішниками, ані засідає на зборах злоріків, но в законі Господа любується й розмишляє о законі його день і ніч!" (Пс. 1: 1,2) Роздумувати над Божим законом день і ніч значить роздумувати над ним всякого часу, і се значить, що чоловік все роздумує над волею або законом Божим і пильно кермується після того закона. Він постійно приглядається свому поступованню у світлі Божого закона. "Серце" значить гніздо замірів і посвяти, і тому воно мусить всегда бути в гармонії з Божим законом. "З уст праведника виходить премудрість, і язик його говорить правду; закон Бога його в серці його, не спотикнеться нога його, ступаючи." — Пс. 37: 30, 31.

⁴ Чоловік може поверховно сповняти закон Божий, т. є, сповняти те, що часто називають, буква закона, і инші приглядаючись його напямові можуть казати: "Се — законний чоловік." Але сю справу має судити Господь. Він судить із иншої точки погляду чим чоловік, тому що Бог дивиться на мотиву яка порушує його до діла. "Господь бо дивиться не так як чоловік; чоловік бо дивиться на лице, Господь же дивиться на серце." (1 Сам. 16: 7) Чоловіка можна легко ошукати, але Господа неможна ошукати.

⁵ Хто не радується чинити волю Божу, той не може жити. "Змилосирдися надо мною, то буду жити! Бо закон твій моя розкіш. Серце мое нехай буде без докору в уставах твоїх, щоб не осоромитись мені. Тужив я за спасенням твоїм, Господи, і закон твій розкіш моя." (Пс. 119: 77, 80, 174) Порушаюча причина до послушенства до Божого закона мусить бути любов, що значить, бути готовим відповісти на вимоги закона без взгляду на особисту користь у сім життю. І правдива причина мусить бути шире бажання служити Богу, тому що Він правдивий, добрий і справедливий. Для сієї причини Божий закон є найбільшої ваги, котрий каже до чоловіка: "Люби Господа Бога твого всім серцем твоїм, і всею душею твоєю, і всею думкою твоєю." (Мат. 22: 37) Ті сотворіння, що бажать приподобатися Богу, не можуть ділати своїх почувань або

своєї посвяти між Богом і якимбудь сотворінням або образом або річю.

* Закон Божий — се Його право ділення або поступовання приписане для всіх людей. Прикази Господні — се виразне вираження Його волі або закону відносно того, хто зробив угоду з Богом, і той приказ указує сотворінням на правдивий шлях яким воно мусить йти. Кожді прикази Господні — се часть Його закону. Прикази не лише приписують властивий напрям для чоловіка або його напруму, але вони розказують тим, до котрих ті заповіді відносяться, поступати таким напрямом. Ізраїльтяни були Божі завітуючі люди, згодившись добровільно чинити Його волю. Яко нарід вони були предтечани для тих, що зачали ступати у слід Ісуса Христа, щоб їм статися частю Божого святого народу. Правдиві Ізраїльтяни се ті, що увійшли в угоду з Єговою, віруючи в заслуги крові Ісуса Христа, і котрим виразно і ясно дано приказ сповняти його закон і його заповіді. Для цієї причини Бог дав слідоуючу заповідь для всіх своїх завітуючих людей: "Нехай не буде в тебе Богів інших перед моїм лицем. Не робити меш собі ваяного кумера чи подобини того, що на небесах у горі, і того, що на землі в низу, і того, що в водах і попід землею. Щоб не припадав ниць перед ними. — 2 Мойс. 20: 3-5.

* Кожде сотворіння мусить вибрати чи воно лишиться і буде служити Дияволу, або чи воно бажає служити Богу; але коли воно добровільно згодиться чинити волю Божу, то сим воно входить в угоду чинити волю Божу і через се бере ім'я Бога Єгови. Если воно ділить своє посвячення і службу між Богом і Дияволом або агентів Диявола або представителів або бовванів, тоді воно бере ім'я Боже надармо. Се значить, що воно бере Боже ім'я і не приносить жадної доброї користі, і таке поступовання спричинить нещастя такому сотворінню. Такий чоловік стається балвохвальником, і мусить потерпіти цілковиту втрату.

¹⁰ Виразний приказ Господень в 2 Мойсея 20: 3 є даний для користі сотворіння, тому що те сотворіння, що згодиться чинити волю Божу і виконувати свою угоду або умову, може вискотати се лише если воно не буде мати иншого Бога окрім Єгови. Для цієї причини хто є в угоді з Богом, той не може поступати проти Божого закону. Віддане чести прапоріві земного правительства або привитання чоловіка, котрий є видимим володарем такого правительства, значить приписувати спасення такому прапоріві або чоловікові. Ніхто не може отримати спасення або життя иншим способом лише тим, о який постарався Бог через Ісуса Христа. Хто увійшов в угоду з Богом, той вповні згодився на ту правду. (Діян. 4: 12) Если ж те сотворіння приписує спасення якійбудь людській річі, правлінню або подобині, як на примір народному прапоріві або чоловікові або людям, що контролюють державою, то се є прями переступлен-

ня закону Божого, і значить що той чоловік бере ім'я Боже надармо, і если він буде поступати таким напрямом надаліше, то він потерпить знищення.

¹¹ Для декотрих людей віддання привіту народному прапоріві або чоловікові, що є володарем правительства, значить мало або ніщо, тому що вони не мають вирозуміння о заповідях Божих і не зробили угоди з Богом чинити Його волю. Многі люди стають вриди і поклоняються прапоріві задля страху властей, а многі інші поклоняються тому, що другі так роблять, а інші многі не можуть дати жадної причини. Та справа зовсім инакше стоїть із тими, що увійшли в угоду чинити волю Божу. Вони не мають вимівок для їх незнання. Декотрі люди, що згодилися чинити волю Божу, можуть віддавати привіт прапорам і людям щоби оминути строгий осуд або переслідування, і вони можуть так поклонятися із застерезенням в умі, що вони не вважають такого прапора або чоловіка за важну річ. Сим чином така однинця ошукує людей, але вона не може ошукати Бога, котрий дивиться на серце або мотиву. Чоловік в такій угоді, що так ділає, є гіпокритом і є гидотою в очах Божих.

¹² Завітуючі люди Божі не мають права розказувати иншим, що не є в угоді з Богом, щоби вони не поклонялися прапоріві або людям. Кождий мусить вибрати напрям самий для себе. Послідувателіві Ісуса Христа є сказано бути тихим і пильнувати свого діла. (Сол. 4: 11) Се не є його діло розказувати иншим, що вони мають або не мають робити. Однак кождий із завітуючих людей Божих мусить добре пригладатися своїм крокам, чи вони є в гармонії з волею Божою. Завітуючі люди Бога Єгови мусять оути льояльні Йому лише через точну гармонію із Божими визначеними правами. Господь велів написати в своїм Слові історію про трьох вірних Евреїв, котрі відмовилися поклонитися бовванові Диявольської організації, і без сумніву се було зроблено в тій цілі, щоби зробити той натиск на конечність точного послухенства до Божого закону або заповідей. (Данііл 3) Завітуючі люди Божі сповняють кождий закон краю, що є в гармонії із Божим законом, але коли людські закони противляються Божому законі, тоді завітуючі люди Божі мусять слухати Божого закону без огляду на се що люди можуть казати або робити. — Діян. 4: 19; 5: 29.

ОБМАНЬ

¹³ Хто в угоді з Єговою може старатись в думці оправдати свій мильний поступ. Він позволить своїй самолюбній думці скермувати його на мильний шлях. Він витворює ріжні аргументи для попертя свого напруму, котрий то аргумент є фальшивий. Що на сю точку можна зробити натиск, то знов завважте слова першого текста тут: "Храни, мій сину, що твій батько заповідає, і материної науки не цурайся." Само-

любний чоловік каже: "Я розібрав сю справу самий, і розумію, що я можу поверховно сповняти всякий закон чоловіка, навіть такі закони, що суперечать Божому законі, і я думаю, що найлучше поступати напрямом без жадної суперечности, щоби жити із людьми в мирі; отже я пристану на всякі права для поступовання серед моєї суспільности." Чоловік що так думає, не уживає здорового розсудку. Завітуючі люди Божі мусять пам'ятати, що людські думки і заключення є часто дуже зводничі. Є лише один правдивий і безпечний провідник, а сим є Слово Боже, і тому Господь каже до своїх завітуючих людей: "Надійсь на Господа всім серцем твоїм; і не покладайсь на власний твій розум. У всіх стежках твоїх думай про його, а він простувати ме шляхи твої." (Прип. 3: 5, 6) Послідувальць Ісуса Христа мусить мірати свій напрям або поступок законом Божим лише.

"Материнної науки не цурайся" — се властивий напрям поступовання для тих, що належать до Божої організації. Се є велика ласка для чоловіка бути привиденим в організацію Господню і статись частию її. Однак нікому з людей не дозволиться остатися в тій організації, хто добровільно переступить напominання тієї організації. Переступити поучення які походять від тієї організації значить відцуратись "материнної науки". Їгова має головну організацію, котрої Ісус Христос є головою, і та організація, будучи найвисшим вершком його святої гори, називається також Сион. Про закон після котрого Божі люди будуть мусили поступати, Їгова каже: "Бо з Сиону вийде закон." (Іса. 2: 2-4) Ми тепер знаходимося в "останніх часах", і дім Господень поставлено над царствами сього світа. Господь є у своєму храмі і дає приказ, щоби вся земля мовчала перед Ним. Прийшов час коли многі люди, т. є. велика громада, приходять і каже: "Ходім до царства Господнього, до дому Бога Якова, щоби нам ходити правим шляхом." Сим чином вони пристають до Божої організації. На землі Господь має організацію, і Господь навчає, кермує і провадить своїх слугів в тій організації. Господь Ісус, яко чиновник Їгови, посилає закон або право для чоловіка або тієї організації. Задача на кождім однім тієї організації є точно пильнувати й радісно слухати інструкцій, які Господь посилає з Сиона. Ісус Христос, голова тієї організації, великий Пророк Їгови, і всі, що є в угоді з Богом, мусять звернути увагу і слухати того Пророка, а хто відмовиться, той потерпить цілковите знищення. (Діян. 3: 23) В тій організації Бог умістив кожного члена після своєї вподоби. Жадний чоловік не може приписати собі чести самий. (1 Кор. 12: 18; Жид. 5: 4) Кождий один в тієї організації мусить стояти або власти для свого Господа. (Рим 14: 4; Ефес. 6: 9) Певний чоловік, котрому Господь із ласки дав місце у своїй організації, і котре місце є підчинене другому місці, що є приписане инший особі в тій органі-

зації, думає що він є мудрійший чим той другий, посідає більшу здібність чим другі, і що через се він може нехтувати інструкціями тієї організації і йти своїм власним шляхом. Ті поучення приходили до нього у звичайний спосіб, котрі він не лише нехтує, але замість них ставить свої думки у виконанню задачеї тієї організації. Він уважає ті інструкції неважними так далеко як се тичиться його, і говорить з погордою про тих, що приносять ті інструкції йому. Він миркає й нарікає на те, що скажиться йому робити, і є гордим, строгим високоумним і поступає своїм власним самолюбним шляхом. Такий є винуватий за понехання "материнної науки", т. є. Божої організації. Коли звернути йому увагу, що він нехтує інструкціями організаційними, такий докір гніває його і він уживає нікчемні слова до тих, що звертають увагу на його недбальство й похибки. Господь має свій власний спосіб для докорення тих, що вблудять на мильний шлях, і не слухають його закону або інструкцій його організації. Если хтось возьме мильний напрям і отримає докір, то такий докір є для його власного добра если він властиво прийме його, яко ж написано: "Бо заповідь — се твій світильник, начанне — се світло, дорога ж до життя — се докір і наука." (Прип. 6: 23) Слова сього писання мусять бути правдиві, і хто в угоді з Богом і нехтує заповіддю Їгови і інструкцією його організації, той не стунає дорогою життя.

¹⁵ Если чоловік боїться Бога, то він думає твердо і бере мудрі кроки, тому що "страх перед Господом — початок мудрості". (Пс 111: 10) "Страх Господень — значить ненавидіти зло." Себто, ненавидіти і стримуватись від того, що шкодилоб Божій організації або тим, що пильно виконують службу в тій організації. (Повн. 8: 13) Послушеньство Божому законі і його організації — се одинока дорога до життя; яко ж написано: "Наука мудрого — се життянна криниця; вона відвертає від сітей смерті." (Прип. 13: 14) Погорджувати, ненавидіти або добровільно переступати інструкції організації, себто, закон Божої організації, — се безумний напрям хто його возьме. Така одиноця прийде до такої точки де вона мусить скоро рішати чи вона зверне увагу на докір і вернеться до праведності, або чи вона піде своїм самолюбним шляхом і знехтує докором даним їй. Один шлях провадить до смерті, инший до життя і благословенств Господніх. Відносно сього є написано: "Доки ж вам, ви невіжі, люба буде темнота? Доки, ви дурні, кохати метесь в дурноті? Доки нетямущим буде знання противне? Приникніть від мойому картанню: Ось я пролию на вас мого духа, звіщу вам слова мої. Моею радою ви гордували й докорів моїх неприяли. За те ж і я насміюся з вашої погибелі, і радіти му, як найде страх на вас." — Прип. 1: 22, 23, 25, 26.

¹⁶ Се великий обман для чоловіка старатись оправдати свій поступ і добровільно не зважа-

ти на докір, що приходять до нього за переступлення інструкцій організації. Можливо, що вподобався Богу поставити чоловіка в своїй організації, котрого задача є давати поучення і котрий має менші природні здібності чим многі інші, але се не є вимівка ані оправданне для нищити нехтувати такими інструкціями, що виходять із Господньої організації. Кождий має до вибору або бути послухним інструкціям організації або тихо і спокійно відступити від організації. Если він бажає вподобатись Господеві, то він буде робити все що в його силі, і шо його руки знайдуть до чинення, вповаючи на Господа, шо всякі річи вийдуть на його добро.

КОРМЛЕННЯ ЙОГО ЛЮДЕЙ

"Учителі Божих завітуючих людей, котрі та учителі кормляться їх духовим покармом, не є людьми. Се головно правда від коли Господь прийшов до храму. Бог і Ісус Христос є тими учителями. (Іса. 30: 20) Господь Ісус є в храмі і він роздає покарм своїм людям. Він мусить уживати когось з людей до передавання духового покарму для уму сотворінь, шо мають людський організм. Він не уживає різні средства ані многі канали через котрі він провадить свою організацію і передає свій духовий покарм. Господь доказав своїм людям, а головно в кількох минувших роках, шо він кормить своїх людей правдою через видання *Вартової Башти*. Жадна людська здібність не може дати значіння пророцтв, котрі Божі люди отримали в кількох минувших роках. Пророцтво не можна товмачити особисто, і той хто старається провадити пророцтво особисто, показує себе незданим, тому шо через свій напрям говорить в своїм серці, нема Бога, себто, Бог і Христос не провадить своїх завітуючих людей. (2 Пет. 2: 20; Пс. 14:1) Самий Господь провадить своїх людей і кормить їх і се включає останок як і "велику громаду". — Одрк. 7: 17.

"Если чоловік з ласки Господньої отримав якийсь місце в Його організації на землі, і тоді знехтує духовим покармом який Господь поміщує у видавництвах для користи своїх людей, і если той чоловік заміняє сю науку своїм власним чиясненням, то без сумніву він нехтує 'материнною наукою'. Коли ж на його мильний напрям звернеться улагу, то се вже становить докір від Господа і дає нагоду тому чоловікові звернутись на правий шлях. Шо така є задача *Вартової Башти* звертати увагу на сі річи, то се забезпечує Слово Господне. Коли хтось побачить, шо він відступив від 'материнного закону', і отримав докір від Господа, то се його привилей звернути увагу на сей докір і скоро стрінуги його. Чи може він отримати благословенства вічного життя если він знехтує і відмовиться так зробити? Відповідь знаходиться у Св. Письмі котре каже: "За те, шо знання ви знехували і в страху Божого не прийняли, шо не хотіли слухати моеї ради, погордували докорами мой-

ми; за се їсти муть плоди вчинок своїх та переситяться химерами своїми. Так, упрямість невіжів уба їх і байдужність дурних погубить їх." (Прип. 1: 29-32) Если ж він послухає докору і вернеться на правий шлях, то Господь каже до нього: "Хто ж послухає мене, той буде жити безпечно й спокійно нелякаючись лиха." — Прип. 1: 33.

"Если хтось, шо був прийнятий в члені Божої організації на землі, вплото йде за своїми власними думками і нехтує 'закон своєї матери', і противиться організації Господній, хто так робить стається чинителем беззаконня. Значіння слова беззаконне не є обмежене до тих, шо поповняють страшні злочини проти других. Слово беззаконність відноситься до того, шо ділає проти Божого закону. Ті шо є в лінії до царства знаходяться в небезпеченстві власти в беззаконне. Господь вимагає послушенства до свого закону, як про се Ісус сказав: "Не кождий шо каже Господи, Господи, увійде в царство небесне, але той, шо чинить волю моего Отця в небі." Тоді Господь показує, шо коли він приїде до храму чинити суд, то многі будуть думати, шо вони повинні отримати Господне вічне благословенство і ввійти в царство, навіть тоді, коли вони ходили своїм самолюбним шляхом. "Многі казати муть до мене того дня: Господи, Господи, чи не в твоє ім'я ми пророкували? й не твоїм ім'ям біси виганяли? й не твоїм ім'ям великі чудеса робили? І промовлю тоді до них: Ніколи я вас не знав; ідіть від мене ви шо чините беззаконне." (Мат. 7: 22, 23) Ангели Господні, служачи в храмі отримують приказ від Господа викинути всіх таких беззаконників. "Пошле Син чоловічий ангели свої, й позбирають вони з царства Його все, шо блазнить, і всіх, шо роблять беззаконне, та й повкидають їх ув огню півч: там буде плач і скриготання зубів." — Маттея 13: 41.

"Той шо в угоді з Богом, і любить Бога, не буде шукати вимівки спротивитися і поставити себе проти організації Божої. Если його серце правдиве, то нічо не може відвернути його від служби Господньої. Він може думати, шо він несправедливо трактований в Божій організації; він може відчувати великий жаль задля сього; але если він любить Бога і Його закон, то він рішить, шо та проба яка прийшла на нього вийде на його добро, если він буде стояти сильно за Господом і в Його службі, і если він любить Бога то він зробить так. "Великим спокоєм радуються ті, шо люблять закон твій, і нема для них спотикання." — Пс. 119: 165.

"Чоловік може бути понеханий і переслідуваний через своїх земних родичів, через своїх братів і сестрів і через кождого, шо мавби бути його другом, а однак се не є вимівка спротивитися Господу і Його організації. Если хтось є послухний великій заповіді любити Бога, то нічо не буде стояти в його дорозі служити Богу і ніщо не відтягне його від служби в Божій організації. "Коли хто приходить до мене, й не зне-

навидить батька свого, й матір, і жінку, й діти, й братів, і сестер, та ще й свою душу, не може учеником моїм бути. — Луки 14: 26.

²² Впираючись на Божій заповіді даній для його завітуючих людей, слідуючі слова відносяться до синів Божих тепер на землі. "Хоронить себе від ідолів" (1 Йоана 5: 21) "Тим, любі мої, втікайте від ідолського служення." (1 Кор. 10: 14) "Самоволя — се беззаконність і ідопоклонство." (1 Сам. 15: 23) Ті що в угоді з Богом, і що люблять його і отримують його признання, не дозволяють нічому стати між ними а цілковитою посвятою, послушенством і служенням Господу в Його організації. Горожанство сих вірних є в небі. (Филип. 3: 20) Господь Ісус є їх Царем, і він обняв своє царство. Вірні мусять піддатися цілковито Богу і Його царстві, і не схотять миритися в жадний спосіб з ворогом. Як вірний апостол, котрий отримав вінець життя, так вірний останок тепер каже: "Упевнився бо я, що ні смерть, ні життя ні ангели, ні князівства, ні сили, ні теперішнє, ні будуче, ні висота, ні глибина, ні инше яке твориво не зможе нас розлучити від любови Божої, що в Христі Ісусі, Господі нашім." (Рим. 8: 38, 39) У кожній такої одиниці закон Божий є написаний на її серці, і з ласки Божої всі такі є послушні Його законі.

ВІРНИЙ

²³ Єгова назначив Люцифера на важну позицію у своїй організації. Люцифер став дуже високо думати про себе і забажав того, що належало до Єгови і до чого Люцифер не мав права. Совершенний з почину він був вповні відповідний сповняти закон Божий, та замість цього він стався гордим і звернувся до беззаконства або неправди. (Езек. 28: 15) Щоб виконати свій самолюбний замір, він винайшов і оголосив першу лож, і через се стався отцем лжи і кінцею його — знищення. Через століття Бог дозволив Дияволу виконувати його беззаконство аж до Богом назначеного часу оправдати своє слово і імя, і се дало спромогу иншим сотворінням охоче показати їх послушенство до закону або пійти дорогою беззаконства, бути вірними або невірними і так кожний стає відповідальний за свою власну судьбу.

²⁴ Бог випровадив із Єгипту, над котрою то державою Диявол мав контролю, потомків Якова і приказав Мойсейові провадити їх через пустиню до обцяної землі. Коли вони дістались до землі Моаб, Мойсей зібрав Ізраїльтянів і під керівництвом Єгови сказав до них: "Знай же, що Господь, Бог твій, єсть Бог, вірний Бог, що додержує потисячні роди завіт і ласку для тих, що люблять його і додержують заповіді його, а тим, що ненавидять його, відплатить перед лицем їх на погибель їм. Не надумується він про ненавидника свого; перед лицем його відплатить йому." — 5 Мос. 7: 9, 10.

²⁵ Тут Бог оголосив своє незмінне право, що

він всякого часу вірний і також що він сповняє обітницю, і що він вимагає вірності зі сторони тих, що увійшли в угоду з ним. Питання тоді було і тепер є: "Хто стане по стороні Єгови і останеться постійним, непорушним, відповідальним і правдивим? Хто останеться ненарушним зглядом Бога?"

²⁶ Се не досить, що чоловік стане по стороні Єгови і одважно проголошує імя Єгови. Він мусять доказати свою цілковиту посвяту у пробі. Гордий Люцифер не був вірний своїй угоді. Позаяк Сатана буде знищений за його невірність, то се є незмінне право, що всі потерплять подібну судьбу хто стане невірний Богу. На те незмінне право Слово Боже знов робить натиск: "Полюбить Господа, всі його праведні! Вірних сохранить Господь а сповна відплатить тому, хто живе в гордині." (Пс. 31: 23) "Мої очі на вірних землі, щоб були коло мене, Хто ходить правдою дорогою той нехай служить мені. Не буде в мої хаті жити, хто творить підступ; хто брехню говорить, не сьміє стояти перед очима моїми, кожного ранку нищити му всіх беззаконних землі, щоб вигубити з города Господнього всіх, що ділають беззаконне." — Пс. 101: 6-8.

²⁷ Духовенство богохульно навчало, що Бог через Христа наставляє свої руки і просить людей прийти до нього. Се є лукаві і богохульні слова. Не о те розходиться, кілька Диявол може дістати а кілька Бог? але кілька людей у пробі буде стояти сильно по стороні Єгови, і затримають їх невинність до Бога і будуть жити? Чи Диявол дістане всіх людей на свою сторону проти Єгови? Безсумнію, він дістане більшість із них, але буде много таких, що затримають їх невинність і докажуть, що Сатана брехун. Всі невірні погинуть, а лише вірні будуть жити, бо Бог дає життя лише вірним. Його благословенства є лише для них, що остануться правдивими і непохитними. Але той, що прагне збогатитися в силі, грішми, і славою між людьми, щоби задоволити своє самолюбство, — той на дорозі до певного знищення: "Вірний чоловік — багатий на спасибі, хто ж рад борзо збогатитись, той не уйде кари." — Прип. 28: 20.

ПРОВІДНИК І ОСТОРОГА

²⁸ Бог велів записати у своїм Слові "приміри" і "прикладні" вірності і невірності, щоби се було провідником для тих, що бажать чинити правду, і осторогою для тих, що йдуть мильним напрямом. (1 Корин. 10: 6-11; 1 Солун. 1: 7; 2 Солун. 3: 9; Филип. 3: 17) Він дав приказ своїм людям щоби вони 'поставили себе вірними перед Богом'. (2 Тим. 2: 15) Се є вельми важним, щоби ми застановилися над тими що жили перед нами і отримали Боже признання. Далше, се право можна положити як незмінне, а іменно: Що жадний чоловік не може бути вірний хіба що він любить Бога, і если він любить Бога, то він поставить своє я на бік, і буде пильно шукати пізнати і чинити волю Божу.

¹⁹ Адам стався невірним тому що він не любив Бога. Він не любив Еву, хочай він міг казати що він любив. Адам бажав Еву для себе і бажав поступати своїм власним шляхом. Таке саме наклонення і дальше існує між людьми. Часом чоловік каже: "Я люблю Єгови і я вірний." Отже повинністю того чоловіка довести що він каже. Часом він стріється з пробою у котрій він мусить рішати чи він має угодити своїй жінці чи служити і любити Бога. Знов інший каже: "Я люблю мою жінку і я буду стояти за нею щоб то не прийшло." В дійсности він не любить своєї жінки, ані він не любить Бога. Если б він любив Бога, він би радісно виконував волю Божу і був послухний його приказам, а если б він любив свою жінку, ї, бачучи, що вона взяла мильний напрям, він поставивби сей факт перед нею і старався би провадити її правдивим шляхом після Божого Слова. Чоловік що дійсно любить Бога буде сильно стояти по стороні Господа і напрям його діланья буде взірцем або провідником щоби помочи тим, що є близько нього через земну звязь і котрі є також у пробі. Ніхто не може мати вимівки або оправданья відійти від правдивого шляху, щоби помочи комусь, що зійшов з дороги.

²⁰ Се маленькі річи, що відкривають вірність або невірність. Бог не вимагав від Адама великої річи, але вимагав від нього бути сталим, непорушним і послухним. Бог не вимагає від послідувателів Ісуса Христа виконати великі річи, але Він вимагає, щоб вони були стійні, правдиві, вірні й на котрих можна би сподіватися. "Ще ж до того від доморядників вимагають, щоб кожного знайдено вірним." (1 Корин. 4:2) Яку б то задачу не дати тому що зробив угоду чинити волю Божу, то той слуга мусить бути вірним у виконанню своєї приписаної задачі.

²¹ Єгова ніколи не положить свого признання на невірному чоловіку, ані на тому хто почасти лише вірний. Боже право показує, що старинні вірні мужи були признані за їх вірність; так і члени царського дому і великої громади мусять доказати свою вірність і правдивість до Господа. У Божій організації є вибрані одиниці й вислані давати поміч іншим, щоби вони мали краще вирозуміння їх привилею служити Богу і Христу. Те, що ім сказано робити, є маленькою річю у службі Господній. Правда — се Слово Боже, що навчає своїх людей через Ісуса Христа. Господь дає вирозуміння своїх пророцтв і велить проповідувати їх. Отже се є обовязна задача тих, що є післяні до громад Божих людей, застановляти над змістом видавництва Господньої організації для помочи і потіхи його людей. Если хтось висланий до збору і він нехтує або не признає видавництва Вартової Башти і предмету трактованого у *Вартової Башти*; і замість того кладе своє власне пояснення, то напрям того чоловіка є беззаконний й невірний. Такий є беззаконником тому що він відмовляється бути послухним інструкціям організацій-

ним, і він невірний, тому що задля гордості і наклонности він вивисшує себе, і через се занедбує берегти справи царства. Тих людей не висилається до зборів, щоби вони виставляли своє вирозуміння й мудрість, або виставляли науку якогось иншого чоловіка. Царство прийшло, і Господень приказ до тих, що є в лінії до царства, що вони мусять йти і розказувати сі великі правди иншим яко свідочтво для імя Єгови. (Мат. 24:14) Людям мусить сказати про Бога, Його Царя, Його замір і Його правду. Так певно як Господь спричинив помістити сі правди у *Вартової Башти*, так хто занедбує або відмовляється розбирати їх і замінює свої ідеї або науку, є беззаконним і невірним до своєї задачі й обовязків наложених на нього. Се не значить, що той слуга мусить читати *Вартовою Баштою* збору, але значить, що він має розбирати, застановлятися, і пояснювати предмет трактований у *Вартової Башти* і старатися помогти членам збору дістати краще вирозуміння його, щоби вони були краще оружені служити Господеві після Його приказу.

²² Если комусь поручено представляти Господне Товариство, Його організацію на землі, через се мати часть в Господній роботі свідочтва, і если та одиниця знехтує *Вартовою Баштою* і наукою Господньою в ній, а замість сього ставить свої думки про пояснення пророцтва, шукаючи сим показати себе в очах инших за ученого й важного, той чоловік є невірний у справах царства. Та особа ясно є заключена в правили положеному через натхнене Слово, а іменно: "Коли ж хто инше вчить і не приступає здорових словес Господа нашого Ісуса Христа і до науки побожної, той розгордився, нічого незнаючи, а не здужаючи змаганнями та суперечкою, відчого буває зависть, сварка, поговори, лукаві думки, пусті розмови людей поисованого розуму, що втерjali правду і думають, що благочесті — надбанне. Відступай від таких." — 1 Тим. 6:3-5.

²³ Если хтось невірує у *Вартовою Баштою*, що Господь уживає її до передання правди своїм людям, тоді він не повинен служити в Божій організації. Если ж він вірує, що Господь уживає *Вартовою Баштою*, до передання правди своїм людям тоді щоби бути вірним він буде пильно виконувати поучення організації і буде розбирати предмет поданий у *Вартової Башти*. Всякий инший напрям провадить до замішання й розділення, що є беззаконністю й невірністю з його стороні. Поступаючи вперто своїм власним шляхом і проти правил Божої організації, у своїм часі він буде забраний геть із тієї організації.

²⁴ Чоловік котрому припоручено позицію служити як директором служби в громаді Божих людей, отримує інструкції від Господньої організації що до його задачі. Если він вірний і служить з любови до Бога, той слуга буде радо і пильно виконувати інструкції організації. Директор служби може думати що він єсть мудрий-

ший чим хтось інший в організації Господній, та се не є вимівка для нього щоб він вперто виконував річи в самолюбний спосіб, проти інструкції отриманих ним. Служба не є для того, щоби якісь люди сияли і показували їх здібність. Господня організація мусить бути і буде в гармонії і ділати разом гармонійно, а той що спричиняє незгоду напевно буде осушений Господом. Отже ніхто не повинен панувати над своїми братами або володіти над ними. Ціль слуги Божого і його роботи є помагати іншим, щоби всі у службі могли виконати волю Божу на його честь і славу.

²⁰ Вірність також значить уважне дотримання і пильне виконання приписаних задач. Дехто часом каже: "Я люблю Господа і радуюсь бути на його стороні." Та він мусить ділати більше чим се. Він мусить доказати свою любов до Бога, а "се доказує нашу любов до Бога, коли ми сповняємо його заповіді радісно". (1 Йоана 5: 3) Если ж той кому дано обов'язок або задачу в службі є непильний, байдужий, і недбалий у виконанню того ж, то се є ясным доказом невірності з його сторони. Се показує, що на нього не можна спуститися. Се не той що каже, Господи, я люблю тебе, доказує свою вірність але той що чинить волю Божу. (Маттея 7: 21) Господь поручив своїм людям своє добро або інтереса царства. Такі інтереса будуть довірені йому, і виразна задача такого слуги є пильно виконувати те, що йому приписано, і робити се як для Господа, і повідомляти інших, що царство прийшло, і що все мусить піддатися Цареві і його царстві. Яка б задача не була виконуйте її як для Господа. "І все, що робите, від душі робіть, яко ж Господу, а не людям." — Кол. 3: 23.

²¹ Жадний слуга Господень не може покинути своєї задачі для Господа щоби приподобитись людям. Вірний значить, що він має бути правдивий, стійний і цілковито посвячений Богу і його царстві без різниці на те, що люди можуть думати або говорити. "Не перед очима тільки служачи, яко чоловікоугодники, а як слуги Христові, чинячи волю Божу од душі." — Ефес. 6: 6.

²² Если комусь довірено задачу виконувати в Господній організації, а він, щоби угодити якійсь особі і щоби та особа думала добре про нього, в який-будь спосіб понехає виконувати вповні ту задачу для цієї причини, то до цієї міри він є невірний. Если чоловік уживає гарної мови у сповненню задачі Господньої організації, і чинить се тому, щоби люди подивлялися його, то він до цієї міри є невірний Господеві. (Юди 16) Хто затримає свою невинність до Бога, той мусить бути по стороні Бога і його організації від початку, всякого часу, аж до остатку, і то без взгляду на ніяку особу, що має стичність з тією організацією або поза нею. Як люди будуть судити вас, се не має жадного значіння. Господень суд є найважніший. Для цієї причини правдивий слуга Божий є сліпий до всього,

окрім до того, що подобається Господеві. — Іса. 42: 19.

²³ Если хтось легковажить маленькими річами порученими йому і не виконує їх тому що вони малі, то се нахил до невірності. Вірність до Господа вимагає бути дуже уважним і пильним у виконанню задачі або в сповненню обов'язків Господньої організації, без різниці як замалі вони можуть бути. Если вам приписано задачу і ви кажете, що се мала і неважна справа і нехай її хтось інший виконає, то вам бракує оцінення служби Господньої і бракує віри і вірності. Чеснота і невинність і виконання обов'язків або задачею не становлять вироблення характеру, але вони доказують чи ми любимо Бога і його організацію або чи ми будемо любити себе або інше сотворіння. Если хтось є певірний в малих річах, тому буде легко бути недбалим і невірним в справах важніших. "Вірний у найменшому, і в великому вірний, а в найменшому неправедний, і в великому неправедний." (Луки 16: 10) Правило для всіх правдивих послідувателів Ісуса Христа є, що вони мусять бути вірними у всіх річах.

²⁴ В сім часі суду прийшла проба на всіх людей: Хто стане по стороні Господа, проти всякої опозиції? Отже вірні мусять бути сталими і незмінними, всякого часу показувати підданство і посвяту Богу. Те питання було поставлене виразно до Мойсея, і історія його діл є написана в тій цілі, щоби показати правдивий напрям для тих, що бажають вподобатись Богу. Будучи вихований в царській родині в Єгипті, Мойсей міг був дістати всякі чести і похвали, якими лише люди можуть наділити. Если би він був прийняв їх, то він був би невірний до Бога і його людей. Жиди були вибраними Божими людьми, і були вельми зневажені між людьми, а тому що вони були Божими людьми, вони терпіли з рук Сатани і його агентів. Мойсей вибрав радше переносити терпіння які впали на його братів Евреїв чим тішитися богацтвами великої світової держави. Він мав віру в Бога і затримав свою невинність. (Жид. 11: 24-26) Мойсей був типом на Господа Ісуса Христа. Мойсей і його вірні побратими не піддалися Дияволу, але остали непорушними і правдивими і прийняли признання від Бога. (Жид. 11: 32-39) Ось так те правило є виразно установлене.

²⁵ Коли Ісус зачав виконувати свою угоду, то перша річ яку Диявол зробив була старатися спонукати Ісуса до невірності Єгови. Голодний і ослаблений по сорокових днях посту, здавалось, що се була маленька річ для Ісуса ужити своєї сили і зробити поживу для відсвіження свого тіла. Та Ісус відмовився зробити найменше діло невірності. В сім і інших спокусах які опісля прийшли Ісус заявив себе сталим і незмінним до Бога і вкортці переказав сю справу так: "Написано бо: Господу Богу твоему кланятися мешся, і йому одному служити меш." (Мат.

4: 10) Се правило мусять сповнати всі вірні послідувателі Христа.

“Для декотрих, що зробили угоду чинити волю Божу, здавалось би, що се мала річ поклонитися прапорові і співати пісні підданства земним властям. Се є мала річ, але піддатися сьому напорові і витати і признавати спасення комусь иншому чим Богу Єгови, се чин невірности до Бога. Ті що в угоді з Богом добре знають, що спасення, безпеченство, охорона і благословенства виходять лише від Бога і Його царства, а від нікого иншого. Віддавати честь прапорові і людям значить приписувати спасення їм, що є невірністю до Бога. Протягом минувшнх два роки ся проба головно була на людях Єгови в Німеччині. Декотрі впали в сій пробі, а инші осталися правдиві і непорушні, воліли терпіти увязнення, нагайки і смерть радше чим бути неправдивими до Бога і Його царства. Сі вибрали мудрий шлях. Написано є про вірних старинних мужів, що вони були сильні серед переслідування, що ‘світ не був варта їх’; так і тепер мусить ся сказати про тих, що сьогодні в переслідуванню сильні, стійні і вірні Богу, котрих світ не є достойний.

“Диявол стягнув на Ісуса Христа всякі строги і лукаві чинники, щоби стримати Ісуса нести вість людям о його Отцю. Ісус стояв сильно і непорушимо, і всякого часу був вірний. Будучи оскаржений о бунт і зраду, засуджений без ніякого доказу, він був посланий на ганебну смерть через політичних володарів щоби задоволити кровожадне духовенство, котре ділало як видимі чинники Диявола. Ісус остався правдивим і сталим і тому Бог дав йому титул “Вірний і Правдивий”. Ісус остерігає своїх послідувателів, що вони будуть мусіти переходити через подібне переслідування. (Йоана 15: 19, 20) Бог дозволив на сі жорстокі переслідування виконувати Дияволу аж поки його час не скінчиться, і се дає чоловікові нагоду доказати свою невинність і доказати, що Диявол — ложник, і мати часть в оправданню Божого імя. Коли його завітуючі люди переходять через сю страшну пробу, Єгова дальше говорить до них: ‘Бог схороняє вірних.’ Пс. 31: 23) Невірні погинуть.

“Прийшла година найбільшої проби на людей Божих, тому що Сатана знає, що його час короткий перед остаточною пробою. Невірні настрашаться і відступлять на бік. Правдиві і вірні остануться стійними, твердими і непохитними, без огляду на те, що люди будуть робити їм. Вони не будуть боятися чоловіка, котрий може убити їх, але будуть боятися Бога, котрий може знищити їх істнування. Вони не відречуться Господа ані не покинуть Його організації, але остануться вірними і правдивими і отримають Його признання. (Мат. 10: 26-35) До тих, що по стороні Господа, і котрі в угоді з Господом, Ісус каже: “Нічого не бій ся, що маеш терпіти. Ось, диявол вкидає ме декотрих із вас у темницю, щоб спокусити вас; і мати мете горе десять день.

Будь вірний аж до смерти, і дам тобі вінець життя.” — Одрк. 2: 10.

“Се не значить, що чоловік мусить лише вірувати в Бога і Ісуса Христа аж поки смерть не захопить його. Але се значить, що вірні послідувателі Ісуса Христа, з ласки Господньої, остануться правдивими і стійними, віддаючи Богу і Христу повне і цілковите підданство, стали непорушимо і незломану любов, і так вони остануться аж до смерти. Вони будуть вірні Богу і Його царству коли все ясне перед ними, і вірні коли многі будуть противитися їм, і будуть працювати аж до кінця. Вони будуть вірні серед горя і переслідування, відмовляючися піддатися диявольському впливові і відмовлять ся годитися з якою будь частю організації Сатани. Вони будуть сталі і невинні аж до останного віддиху. Люди умирали вірними один до одного за несправедливі причини, то о скільки більший привилей умерти вірним до Бога і за Його справедливую причину!

“Вірні і правдиві послідувателі Ісуса Христа, котрий остаточно знайдеться в Божім царськім домі, буде пильно сповнати заповіді свого Отця і не понехає закону Божої організації. Тому що вони люблять Бога і Його закон за те нічо не соблазнить їх ані не відверне від Божої організації і служби її. Які — будь інтереса царства, що є довірені таким послідувателям, навіть найменші, ті справи царства будуть важно бережені, доглядані, хоронені, і задача і обовязки будуть чесно сповнені і виконані. Жадне відступлення від вірного виконання задачею не буде дозволено, ані нікому з людей вірні не будуть приподоблюватися, щоби отримати похвали, ані не будуть годитися з Дияволом ані з жадною частю його організації. Вони будуть вірно виконувати всі задачі, стало і незмінно, правдиво і непорушимо.

“Бог каже, що він ‘ненавидить того, що сіє незгоду між братами’. Хто миркає і нарікає проти Божої організації, і хто ходить після своїх самолюбних бажань, такі спричиняють незгоду між братами. (Прип. 6: 16-19; Юди 16) Ті що спричиняють поблазнь і роблять беззаконня, будуть зібрані Господом і викинуті в надвірню темряву. Се він уже показав на декотрих одиницях. Сини Божі, що отримають Його признання, будуть жити в мирі і оминати незгоду. (Псалма 133) Пристіл більшого Давида є установлений, і суд уже відбувається, і ті з дому Господнього скажуть: “Нехай буде мир серед мурів твоїх, і супокій певний в палатах твоїх! Задля братів моїх і другів моїх скажу: Мир стобю! Ради дому Господа, Бога нашого, всякого добра тобі бажаю.” (Пс. 122: 7-9) Правдиві і вірні будуть триматися їх невинності, і тому будуть стояти рамя в рамя і боротись за добру новину царства і берегти справ царства, і будуть льяльні і вірні одні другим і до Бога і так будуть продовжати аж до кінця. Вони і на хвили-

ну не подадуться назад перед своїми противниками, але одважно і сильно будуть стояти за Господом. Їх одвага буде певним знаком для ворога о надходящій знищенню його. А для вірних їх одвага буде певним знаком спасення від Бога!" — Филип. 1: 28, 29.

"Єгова дав своє слово, що він схоронить тих, що затримують їх невинність до нього. 'Вірний — се той, що обіцяв і сповнить обітницю.' (Сол. 5: 24) Вірний є той, хто покликав вас, і Він dokonae своєї цілі і оправдає своє святе ім'я, і дасть своїм вірним часть в оправданню того ж.

ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ

[Переклад з англ. "Вартової Башти" з 15. Марта, 1936]

"Бо самі ви добре знаєте, що день Господень, як злодій у ночі, так прийде." — 1 Солуням 5: 2.

ЧАСТЬ 1.

ДЕНЬ Єгови або "день Господень" не є неділя або який інший двацять-чотири-годинний день, як се духовенство навчає людей. Се — період часу котрий починається від того часу, коли Єгова вислав свого Сина, як Царя світа, викинути Сатану і володіти над усім творивом. День Єгови зачався в осени в 1914 році і від того часу продовжується. Початок того протягу часу є також названий сими словами: "Дякуємо тобі, Господи і Боже вседержителю, що єси і був, і прийдеши, що прийняв єси силу велику і воцарився єси." (Одр. 11: 17) Се той самий період часу назначений словами пророка, а іменю: "Жезло сили твоєї пришло Господь із Сиона; царюй серед ворогів твоїх! в день потуги твоєї буде нарід твій готовий у святій оздобі; з лона зарива раннього спаде тобі роса молодості твоєї." — Пс. 110: 2, 3.

"День Господень" означив почин смутку на організацію Сатани, бо тоді Єгова рукою Ісуса Христа перешкодив довгому і лукавому царюванню Сатани. У протязі того часу муситьс'я дати велике свідощтво для імя Господа Бога по цілій землі, як се зазначив пророк Ісаїя: "В той час стане жертвник Господень посеред землі Єгипецької, й памятник Господеві посеред границь його. І буде він знаменом і свідощтвом, що Єгипецька земля під [світ] під рукою Господа Саваота; бо вони будуть покликати до Господа в тіснечі а він пошле їм спаса і оборонника, а сей їх вибавить." — Іса. 19: 19, 20.

"В той час Бог буде брати перелік усіх народів, тому що вони служили Сатані, і до них Він каже: "Ой, ридайте бо день Божий ближиться, — як опустошуюча сила рукою всемогущого. Наступає день Господень, день гніву палкого, щоб обернути землю в пустиню й вигубити грішників на ній. Тим то я потрясу небом, і земля порушиться з свого місця від гніву палкого Господа Саваота в день палаючого гніву його." — Іса. 13: 6, 9, 13.

"Підчас коли організація Сатани буде знаходитися у великім смутку, то останок з Божою організацією на землі буде співати: "В той день буде в землі Юдній ся пісня співатись: Місто кріпке в нас; Він спасенне дав нам замість мурів

і валів. Відчиняйте ворота, нехай ввійде народ праведний що любить правду." (Іса. 26: 1, 2) "Одного часу буде один Господь Саваот величним вінцем і короною слави для останків свого народу; він буде духом правосуду тим, що засідають на суд, та відвагою тим, що ворога од воріт прогоняють." — Іса. 28: 5, 6.

"Коли вони співають сю пісню, множество людей відвертається від організації Сатани, і шукає Господа. "І почують у той час глухі слова книги, та й прозрять із п'ятми й темряви очі сліпих. І будуть страдаючі що-раз більше радуватись в Господі, і вбогі будуть веселитись в святім Ізраїлевім." (Іса. 29: 18, 19) День Єгови: — се великий день, день чудових річей, і блаженний той чоловік, що стане всеціло по стороні Єгови в той день.

"ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ"

"Після слів 1 Солуням 5: 2, то між "днем Єгови" є децо ріжниця в значінню. День Єгови зачався коли Він післав свого Сина царювати між його ворогами. В той час Ісус Христос, дорогоцінний Камінь, не був положений іще цілковито в Сионі, бо таке положення Каменя в Сионі в цілости взяло місце в 1918 р., коли Ісус Христос прийшов до храму чинити суд. (Іса. 28: 16) Заложення того дорогоцінного Каменя зазначило початок "дня", про котрого Апостол писав в першій листі до Солунян у пятій голові. Се що апостол каже до своїх братів, "бо самі ви добре знаєте, що день Господень, як злодій у ночі, так прийде", — сим він робить натиск на факт, що вірний останок прийде до точного вироблення правди. (1 Тим. 2: 4) Се час каже писання, коли ви "не потрібуєте, щоб хто учив вас". (1 Йоана 2: 27) Се час коли Єгов: і Господь Ісус Христос будуть научати вірних. (Іса. 30: 20) Се — день "коли судити ме Бог тайни людські, по благовістю моему, через Ісуса Христа". (Рим 2: 16) Отже се час коли Ісус Христос великий Суддя, прийшов до храму щоб судити. Без сумніву слідуєчі тексти відносяться до того самого часу, коли Господь Ісус появився в храмі і зачав судити: "Дожидаючи одкриття Господа нашого Ісуса Христа, котрий і утвер-

дить вас щоб ви були невинуваті в день Господа нашого Ісуса Христа." (1 Корин. 1:7,8) Сей стан невинності не міг прийти аж поки Господь Ісус Христос не прийшов до храму і зібрав вірних до себе і покрив їх ризами справедливості." — Іса. 61:10.

¹ "Впевнившись про те, що хто розпочав у вас добре діло, звершувати ме аж до дня Ісуса Христа." (Филип. 1:6) "Благаємо ж вас, братте, ради приходу Господа нашого Ісуса Христа і ради нашого збору до него, не скоро хитайтеся умом, і не тривожтесь ні духом, ні словом, ні посланням нашим, що ніби настає день Христів." (2 Солун. 2:1,2) Той день зачався в 1918 році, а суд зачався від дому Божого. (1 Петра 4:17) Від того часу суд стався мірою, а справедливість вагою, для усіх річей землі, включаючи і видиму організацію Диявола. — Іса. 28:17.

² Єгова посадив на престолі Ісуса Христа в 1914 р., і післав Його царювати. (Пс. 2:6; 116:1,2) Се зазначило початок "дня Єгови". Три і пів роки опісля зачався також "день Господа Ісуса Христа", коли то Він зачав судити. Сей день Єгови триває протягом цілого періоду, тому що Ісус Христос виконує заміри Єгови, але "день Господень" [Христів], про котрий пише апостол, відноситься до часу коли Ісус Христос зачне свою роботу судження річей землі. Образ в Одкритті показує сі правди: Що в 1914 році жінка Єгови [організація], будучи важкою [себто, із царством], мала породити, а Диявол стояв готовий пожертви "хлопяток" [ново-народжене царство], і коли воно народилося, то без сумніву Диявол старався знищити те ново-народжене диття. Тоді відбулась битва в небі, у котрій Сатана програв війну і був викинутий із неба на землю. Суд тоді ще був не зачався, але се вже аж опісля Ісус Христос прийшов до храму Божого щоб судити, і се зазначило початок "дня Господнього". Про сей то "день Господень" апостол пише в 1 Солунян 5:2. Тут треба розрізнити в своїм умі, застановляючись над словами апостола. Щоби мати справу ясно, то треба пам'ятати, що від тепер в сім артикулі період від 1914 року буде називатися як "день Єгови", а період від 1918 року буде називатись як "ден Христів".

УТІШЕННЯ

³ Одна із цілей апостола в його листі до братів була, щоби потішити їх і сказати їм, як вони можуть потішати один другого. У 1 Солунян 4 голові він розбирає подрібно про прихід Ісуса Христа з неба і про воскресення тих, що померли в Христі, і зібрання до Господа тих, що будуть тоді жити і докажуть свою вірність, і що вони на віки будуть з Господом Він дав своїм браттям се поучення для їх потіхи, запевнюючи їх, що ті, що померли у вірі, Бог приведе їх до життя у приході Господа Ісуса Христа. Вони не лише мали отримати потішаючу вість, але також у 5 голові у першій листі до Солунян він писав їм про "часи і пори"; і се показано слова-

ми в одинадцятім верші: "Того ж то втішайте один одного і збудуйте один одного, яко ж і робите." Остання часть 1 Солунян четвертої голови, і перша часть п'ятої голови, дають потіху звертаючи увагу на річи які мусять прийти в день Господа Ісуса Христа. Прихід Ісуса Христа і початок воскресення з мертвих було не лише великою потіхою, але богодухновенний апостол повідомляв о сім своїх братів, щоб вони мали запевнення. Однак, не так аостол відносився щодо "часів і порів". Апостол закінчив четверту голову словами потіхи і зараз по тім він заговорив "про часи і пори", однак він не вважав за відповідне або потрібне входити в подробищі пояснення відносно часів і порів.

ЧАСИ

⁴ Той текст каже: "Про часи ж і пори." Сі слова осувають непотрібну дискусію над загальною хронологією про певні "часи", які мали допровадити до подій, котрі апостол описав перед тим. Апостол тут не здохочував студіювати хронологію над котрою многі люди стратили дорогий час, який можна було ужити кориснійше. Ніхто не може назначити часу і сказати що станеться в певний день. "Ознаки", на які Господь звертає свою увагу, є далеко більше запевнюючі чим назначення часу, над котрим чоловік може лише робити здогади. Очевидно Павло тут відноситься до того самого часу як і Юда: "Ви ж, любі, згадуйте слова, пророцькі від апостолів Господа нашого Ісуса Христа; бо вони казали вам, що останнього часу будуть ругателі, що ходять по хотінню свого безбожя." — Юди 17:18.

⁵ Усі згадані "часи" Єговою — се необмежені протяги часу так далеко, як се відноситься до людей. Коли події стануться, як пророцтво каже, тоді ми знаємо, що сі предсказані річи прийшли яко сповнення пророцтва. Той неограничений протяг часу у котрім тайна Божа була закрита, був назначений скінчитися "в дні голосу сегого ангела коли буде трубити". — Одкр. 10:6,7.

⁶ Апостол згадує не лише "часи", але і "пори". Грецьке слово *καιρος* зазначає довжину протягу часу; а злов грецьке слово *καιρος* [котре переложене у многим числі на "пори"] значить, "повний або відповідний час або нагода", себто, "певний назначений час або пора". Сі "пори" мають свої "знаки часу". (Мат. 16:3) Коли той час прийде, тоді Християне можуть судити декотрі річи; яко ж написано: "Тим же ні про що перше часу не судить." (1 Корин. 4:5) При закінченню порів Ісус Христос мусів отримати нагляд або владу над усіма річами, т.е, "упорядкування сповнення времен." (Ефес. 1:10) Тут в сім тексті є ужиті *Грецьке* слово "каїрос". "Бо пора початись судові від дому Божого". (1 Пет. 4:17) Той час прийшов тоді коли Господь Ісус прийшов до храму Єгови чинити суд.

⁷ Від котрого часу зачались "часи і пори"? Очевидно від тоді, коли Ісус Христос викинув

Сатану і зійшов з неба, і коли Ісус Христос прийшов до храму і зачав судити вірних померших. (Одкр. 11: 18) В 1 Солунян 4: 13 апостол каже своїм браттям, щоби вони не сумували як ті, що не мають надії, бо если вони вірують у воскресення, про котре вони були навчені, тоді вони не повинні сумувати за вірними помершими, бо Бог обіцяв привести їх знов до життя у приході Господа Ісуса Христа. Их смуток не був тому, що вони не були повідомлені про воскресення з мертвих, але тому що ті померші не будуть на землі вже брати участі в Господній роботі на оправданні імя Єгови, коли Ісус Христос прийде до храму. Отже апостол пояснює про померших у Христі, що коли Ісус Христос зійде з неба, тоді вірні померші у Христі встануть найперше із мертвих і будуть зібрані до Господа, і що описав останок Божих вірних одиниць будуть "підхоплені... на зустріч Господеві на воздух", т. є, у храмі, і так вони будуть на всегда з Господом. Така наука мала бути великою потіхою для всіх, що вповні увірували. "Але" — каже апостол, — "мої браття, ви не потребуєте щоби вам розказувати про день Господень". Слово "браття" тут відноситься до останка, котрі є тепер на землі і котрі є вибрані. (Мат. 24: 21, 22) Сі браття, як і апостол Павло, були народжені від Божої "жінки". (Іса. 54: 13) Вони були підхоплені на зустріч Господеві Ісусу Христу на воздух, т. є, у храмі. (1 Сол. 4: 17) Отже апостол не потребував писати їм про день Господень. Чому ж ні? Тому що в той час, коли се пророцтво останок буде досліджувати і розуміти, тоді Павло і Господь Ісус Христос будуть в храмі, і всі сини Божі народжені із Сиона, будуть навчені Богом через Ісуса Христа, і таке навчення дасть їм вирозуміння пророцтв Біблії. Сі слова "... не треба вам писати" не значать що *Вартова Башта* не повинна пояснювати сих текстів. *Вартова Башта* не подає думки жадного чоловіка, але Господь кермує нею і уживає її, і вона містить науку, яку Єгова і Господь Єгова і Ісус Христос дає їм відносно писання і відносно річей які є сповненням пророцтв. Отже *Вартова Башта* сим чином не івіечить слів апостола. Всі сі, що є навчені від Бога і Ісуса Христа, можуть зараз рішити, що є правда коли звернути їх увагу.

"ВИ ЗНАЄТЕ"

¹⁴ Се для добра останка, що апостол каже: "Бо самі ви добре знаєте." Се що апостол уживає виразу "ви", у формі заіменника, другої особи, тут показує, що вірний, помазаний останок у храмі є навчений Господом, і що тоді вони прийдуть до точного пізнання правди." (1 Тим. 2: 4), і се буде час, про котрий апостол каже "ви... не потребуєте, щоб хто учив вас", тому що Господь навчає. (1 Йоана 2: 27) Слово "знаєте", яке уживає апостол відноситься до останка, або братів, котрі бачуть ясно, бо Господь отворив їх очі вирозуміння, і вони бачуть, сповнення пророцтва і фізичні факти яснійше тепер чим впе-

ред. "Ви добре знаєте" значить, що вони пильно розпитували і досліджували пророцтва і факти сповнення тих же, і зрозуміли їх. Се — час коли "многі будуть бігати сюди й туди" у досліджуванню пророцтв і "знання побільшиться". — Даниїла 12: 4.

¹⁵ Се "ви добре знаєте", що "день Господень" зачався, не із початку дня Єгови, але з початку дня Господа Ісуса Христа, до котрого то часу апостол відноситься і Солунян 4: 15, а іменно: "Жиючі на землі остануться до приходу Господнього." Тоді каже: "Сам бо Господь з повелінням... зійде з неба", і "тоді ті, що зостануться живі, будуть підхоплені на зустріч Господеві в повітрію [себто, в стані храму, чого жадне око бачити не може], і [позіставши вірними] вони будуть з Господом навіки". Отже "день Господень" — се точно той самий час про котрий згадується в 2 Петра 3: 10: "Прийде ж день Господень як злодій в ночі." Також — се "день, коли судити ме Бог тайни людські, по благовістю моему, через [Ісуса Христа]". (Рим. 2: 16) Сей той самий час про котрий апостол писав в (2 Тим. 4: 8) "Вінець правди, котрий оддасть мені Господь того дня, праведний суддя." Се день Господа Ісуса Христа, коли Він прийшов до храму і був представлений jako правильний Володар світа в 1918 році.

"ЯК ЗЛОДІЙ"

¹⁶ Як же прийде той день? Він прийде "як злодій в ночі", що значить тоді не буде повної інформації. Час і спосіб в який злодії нападають на дім інших є ужиті як ілюстрація на час і спосіб в який день Господа Ісуса Христа прийде. Той цілий "день", або цілий протяг часу, мав прийти як злодій. Прихід Господа Ісуса уже взяв місце, але "нагле знищення", що має взяти місце Господень, ще має статись. Початок "дня Єгови" в 1914 році не прийшов як злодій. Чому? Тому, що так зарання, як від 1880 року *Вартова Башта* робила натиск на 1914 рік, як на кінець світа. Опісля аж до 1914 р. *Вартова Башта* безперестанно звертала увагу на 1914 р. усім читачам. Мільони брошур були видані і роздані даром указуючи на той рік. Той рік був так широко оголошений, що він стався поговоркою й насмішкою в устах духовенства й їх близьких співприятелів. Римо-Католицька Гієрархія і протестанське духовенство і їх союзники стерегли того часу і чекали на його прихід, щоби їм ще більше посміятися із тих, що проголошували його, і коли він прийшов і земля не була знищена, тоді вони ще більше ругались чим вперед. Отже певним є, що 1914 р., почин дня Єгового, не прийшов як злодій в ночі.

¹⁷ Але що ж можна сказати про день Господа Ісуса Христа коли Він прийшов до храму судити? Чи він прийшов як злодій в ночі? Так дійсно він прийшов. Аж до цієї хвили ніхто, окрім посвячених Господеві, не мають вирозуміння о приході Господа до храму. Пояснюючи і Солунян 5: 1, 4, про Господень день, що захопить

вас як "зłodий в ночі". Римско-Католицька Гієрархія у перекладі Біблії *Дуа*, каже: "Але про часи в пори: Себто про день суду й кінця світу, і про знищення Єрусалиму. Се досить знати, що час непевний і що смерть приходить як зłodий в ночі. ... Дивнем є, що де-котрі люди так по дитинячому бояться дня суду, що вони не можуть подумати про нього без жаху, боячися щоби се не сталося в їх часі. Слабонькі душі! Чи не пам'ятають вони, що смерть напевно захопить їх, і що се (смерть) буде для такої одиниці кінцем світа, і останнім днем? Тоді цілий світ пропадає так далеко, як се тичиться умераючого."

¹⁸ Се правда, що *Доконана Тайна* книжка, видана в 1917 р., згадала про 1918 р., але не у властивім вирозумінні і пристусованню того року. Час гoр'я якого сподівалися в 1914 р., був лише віддалений три і пів роки, показуючи сим тоді, що не було властивого вирозуміння. (Гл. *Доконана Тайна*, сторона 62, 64, 393, 395, 513) В 1918 р. многі люди були в лінії до царства Божого, але декотрі із них від того часу загубили ту позицію і тепер знаходяться в клясі "лукавого слуги". На сих не лише "день Господень" прийшов як зłodий в ночі, але вони знаходяться в цілковитій темряві про Господень прихід до храму, так як Ісус предсказав вони будуть. (Мат. 13: 41) Всю сю інформацію і світло яке Господь дав тепер вірним "лукавий слуга" кляса спогордою відкидає все, що відноситься до приходу Господа до храму Божого.

¹⁹ До тих, що були в лінії до царства, Ісус сказав: "Ото ж пильнуйте, бо не знаєте котрої години Господь ваш прийде. Се ж відайте, що коли б господар знав, у яку сторожу прийде зłodий, то пильнував би, та й не допустив би підкопати хати своєї. Тим же і ви будьте готові; бо тієї години як і не думаєте, Син чоловічий прийде. ... А котрий лукавий слуга казати ме в серці своїм: Забариться мій пан прийти, та й зачне бити своїх товаришів та їсти й пити з п'янцями; то прийде пан того слуги дня якого не сподівається, і години, якої не відає." — Мат. 24: 42-50.

²⁰ День як "зłodий" розпочався в 1918 р. "Зłodії підкопуються і крадуть." (Мат. 6: 19; Йоана 10: 10) "Тим то згадай, як прийняв і чув еси, і хорони, і покайся, коли ж не чувати меш, прийду на тебе, як зłodий, і не знати меш, якого часу прийду на тебе." (Одкр. 3: 3) Про остаточну боротьбу, ту битву в день Бога Вседержителя, Ісус каже: "Блаженний, хто чуває [в храмі], і хоронить одєжу свою [хто хоронить свою вірність як вірний воїн і сторож Господень], щоб не ходити йому голим [в храмі], і щоб не бачили сорому його [і не викинули його]." (Одкр. 16: 15) Сторожі мусять тепер пильно приглядатись одкривающомуся замірові Єгови.

²¹ Зłodії приходять в ночі коли люди сплять і коли многі є п'яні й так запоморочені, що вони не можуть бачити коли приближаються наїзд-

ники. Як перед 1918 р., так і опісля "протестанське духовенство і Римско-Католицька Гієрархія воювали проти посланців Єгови і Його царства. І се показує, що вони є п'яні або твердо сплять щодо їх привилеїв в служенні Цареві. Инакше сказати, сі необачні дівиці кляса тепер твердо сплять і є бездільні й в темноті. Перед 1918 р. все "Християнство" було і не є позвірячому п'яне, мов нічні гуляки, підхмилені перепоем сатанської радости у переслідуванню свідків Єгови і в їх змаганню знищити Товариство Вартової Башти. Також все "Християнство" знаходилося і знаходиться в темряві, і то добровільно. (2 Петра 3: 5) Отже на всіх таких, що були в темряві, день Господа Ісуса Христа прийшов як зłodий захоплює сплячих і п'яниці у ночі.

²² Навіть "вірний слуга" кляса, останок, не побачив приходу Господа до храму в часі коли се сталося. Вірні цілковито вповали на Господа і чекали на Нього, але се не сталося аж в 1922 р., що Господь гідкрив їм свою присутність у храмі, і що Він розпочав суд. Тепер же всі, що люблять Бога, мусять рушитися і пильно служити Йому. Через свого пророка Господь Єгова предсказав пробудження вірних до їх привилею служби, як се зазначено в Ісайї 6: 1-8. Коли останок, представлений через пророка Ісайю, побачив що він був дуже сплячий і через се занедбав свою задачу, то він вельми заклопотався сим і кликав до Господа, і Господь очистив його і отворив вирозуміння його і післяв його до своєї служби.

²³ Темрява яка по часті окружила тих, що опісля сталися членами останка, цілковито обгорнула все "Християнство", а головню "лукавого слугу" клясу, так що день Господа Ісуса Христа захопив їх як зłodий. Духовенство не мало вирозуміння про Господній прихід до Його храму чинити суд. Про них Бог через пророка говорить: "Так говорить Господь Бог на тих пророків, що люд мій морочать, на тих, що, як мають що гризти зубами — віщують мир, а хто не дає їм нічого в рот тому заповідають війну." — Михея 3: 5-7.

"ГОВОРИТИ МУТЬ"

²⁴ До вірної церкви апостол каже: "Бо, як говорити муть: Упокій і безпечність, тоді несподівано настигне на них погибель, як муки на маючу в утробі, і не втічуть вони." (1 Сол. 5: 3) Певним є, що колись час мусить прийти коли "говорити муть: упокій і безпечність". Сього не будуть казати святі до котрих се посланне відноситься, тому що вони се "добре знають". Се лише ті, що в темряві, будуть казати "мир і безпечність". Після *Діалота і Роттердама* те слово "бо" є пропущене, а лише говорить так: "як говорити муть". Той зутник "бо" не відноситься до часу зараз перед днем Ісуса Христа в 1918 р. Се сталося на весну в 1918 р., що ворог стримав активність Божих людей. Слово "як" від-

(Продовження на стр. 114)